Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

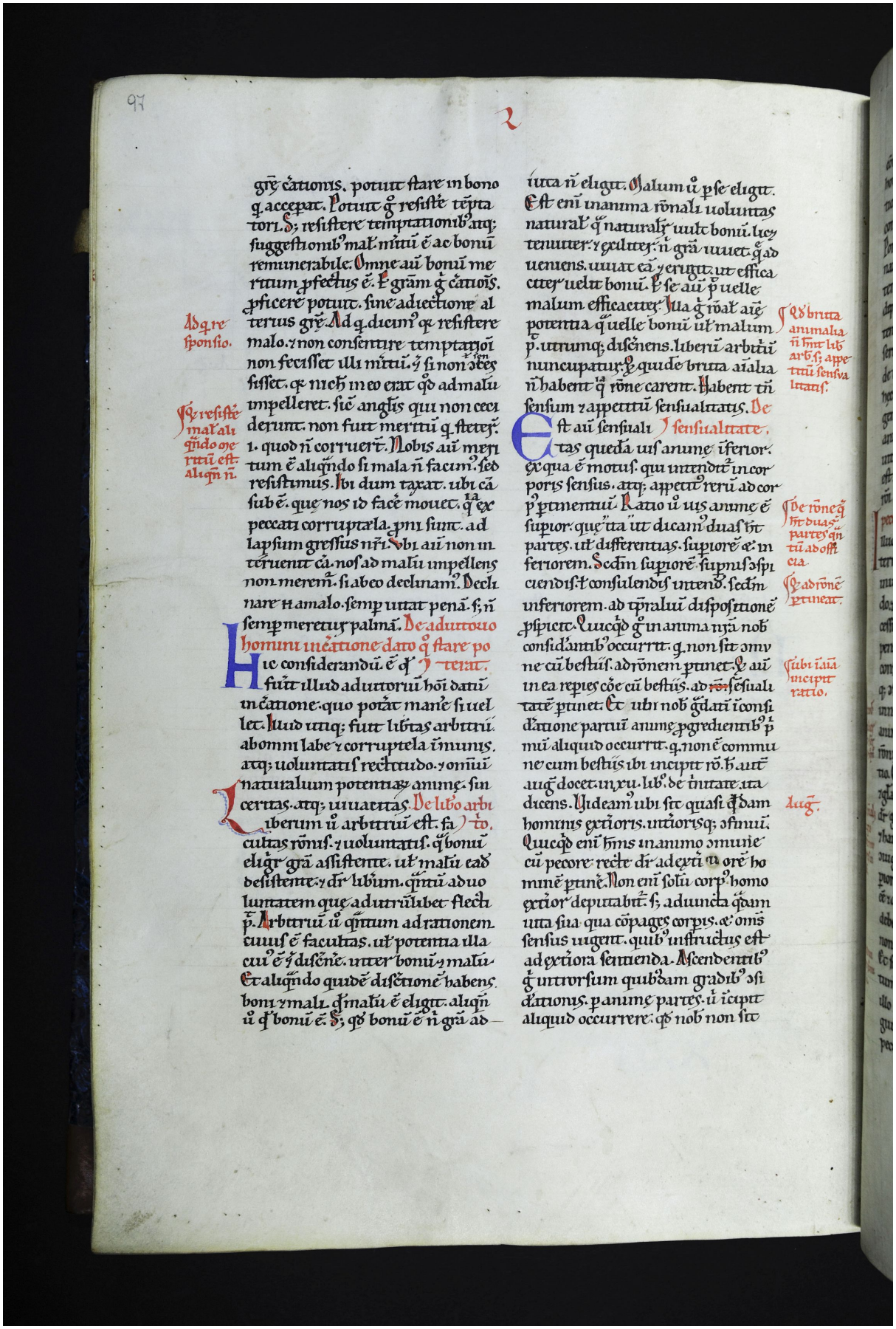

97

gre cationis. potuit stare in bono q. accepit. Potuit q resistere tentatori. Sed resistere temptationib atq; suggestionib mal mitu e ac bonu remunerabile. Omne au bonu meritum pfectus e. Et gram q cationis pficere potuit. sine adiectione alterius gre. Ad q dicim qr resistere malo. & non consentire temptationi non fecisset illi mitu. & si non fecisset. qr mch in eo erat qd ad malu impelleret. sic anglis qui non ceciderunt. non fuit meritu q steterit. 1. quod n corruerit. Nobis au meritum e aliqndo si mala n facim. sed resistimus. Ibi dum taxat. ubi ca sub e. que nos id face mouet. q ex peccati corruptela. pni sunt. ad lapsum gressus nri. Ubi au non interuenit ca. nos ad malu impellens non merem. si habeo declinam. Declinare n a malo. semp uitat pena. s; n semp meretur palma.

Ad q responsio.

Q resistere mal alicndo meritu est aliqn n.

De adutorio hominis in cione dato q stare potuit.

Hic considerandu e qd fuit illud adutoriu hoi datu in catione. quo potat mane si uellet. Illud utiq; fuit libtas arbitrii ab omni labe & corruptela immunis. atq; uoluntatis rectitudo. & omniu naturalium potentiar animc. sinceritas. atq; uiuacitas.

De libo arbitrio.

Liberum u arbitriu est facultas rnis. & uoluntatis. q bonu eligit gra assistente. ut malu eadem desistente. & dr libum. q mtu ad uoluntatem que ad utrumlibet flecti p. Arbitriu u q mtum ad rationem cuius e facultas. ut potentia illa cui e iudicare inter bonu & malu. Et aliqndo quide dictione habens boni & mali. q malu e eligit. aliqn u q bonu e. Sed qd bonu e n gra adiuta n eligit. Malum u pse eligit. Est enim in anima rnalis uoluntas naturaliter q naturaliter uult bonu licentiter. & exultanter. in gra uuiet. q ad uenens. uuiat ea & erigit. ut efficaciter uelit bonu. Et se au p uelle malum efficaciter. Illa q rat aie potentia q uelle bonu ut malum p. utrumq; discernens. liberu arbitriu nuncupatur. Q quide brutis animalibus n habent q rne carent. Habent tn sensum & appetitu sensualitatis.

Q brutis animalibus n sunt lib arb. s; appetitu sensualitatis.

De sensualitate.

Est au sensualitas quedam uis anime inferior. qua e motus. qui intendit in corporis sensus. atq; appetitu rerum ad corporis pertinentium. Ratio u uis anime e supior. que ita ut dicam duas habet partes. ut differentias. supiore e. inferiorem. Secdm supiore supius aspiciendis. & consulendis intend. secdm inferiorem. ad tpralium dispositione respicit. Quicqd q in anima nra nobis consideratib occurrit. q. non sit omne cu bestiis. ad rnem pertinet. Q au in ea repies cde cu bestiis. ad sensualitate pertinet. Et ubi nobis gdam iconsideratione partium anime pgredientib p mu aliquid occurrit. q. non e commune cum bestiis ibi incipit rio. Q aut aug docet in xu. lib. de trinitate ita dicens. Videam ubi sit quasi qdam hominis exterioris. interioris q; ominu. Quicqd enim hms in animo omune cu pecore recte dr ad exti ore hominem pertinere. Non enim solu corpus homo exterior deputabit. s; adiuncta qdam uita sua qua cpages corpis. ac oms sensus uigent. quib instructus est ad exterior sentienda. Ascendentib q interiorsum quibdam gradib asiationis. p anime partes. u incipit aliquid occurrere. qd nob non sit

De rne q sit duas partes qn tu ad officia.

Q ad rnem pertinet.

Q ubi ia incipit ratio.

Aug.